

ere derfor nødte til at regne med de Udgifter, vi faktisk have, og det er nu en Trediedel af Statens Indtægter, og det rigeligt. Naar det ærede Medlem sagde, at det Parti, jeg tilhører, har sin Del af Ansvaret for, at Udgifterne ere stegne saa stærkt, som de ere, kan det ærede Medlem dog ikke undlade at erkende dette, at Ansvaret for hele Statshusholdningens Førelse til enhver Tid paahviler den siddende Regering og ingen andre.

Det var en ny Oplysning, det ærede 2det Medlem for 2den Kreds gav, at det med Hensyn til Provisorierne drejede sig om Forsvarsordningen. Hvis det ærede 6te kongevalgte Medlem (Estrup) havde været her til Stede, vilde han i høj Grad have protesteret imod denne Opfattelse. Jeg har ikke opfattet det saaledes, at det ærede 6te kongevalgte Medlem var nogen særlig ivrig Tilhænger af Københavns Landbefæstning. Tværtimod var der i de Aar, da han styrede her i Landet, et eller andet, som kunde tyde paa, at han egentlig som Finansminister var mindre begejstret for, at der skulde gives alt for enorme Beløb netop til Militærvæsenet. Naar det ærede 2det Medlem for 2den Kreds fastholder, at det Parti, jeg tilhører, bliver hovmestereret af Socialdemokraterne, beder jeg det ærede Medlem om blot paa Finansloven at vise et eneste Eksempel paa, at Socialdemokraterne overfor Ministeriet have gennemtvunget en Bevilling, som Ministeriet var imod. En eneste lille Kendsgerning skulde der dog gerne være for en Beskyldning af den Natur.

P. G. C. Jensen: Socialdemokratiet behøver jo ikke at gennemtvunge nogen Bevilling, som Ministeriet ikke ynder, naar Ministeriet slutter sig dertil og godvillig tager imod den.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede Medlem kan altsaa ikke anføre et eneste Eksempel, et eneste Faktum, som kan støtte den af ham udslyngede Beskyldning for, at dette Ministerium lader sig hovmesterere af Socialdemokratiet.

P. G. C. Jensen: Jeg har aldeles ikke udslynget nogen Beskyldning. Jeg har blot sagt, hvorledes det faktisk vil udvikle sig, og det vil udvikle sig paa den Maade. Det er allerede meget let at paavise, uagtet jeg ikke kan staa med Finanslovens enkelte Punkter i Haanden. Men jeg vil sige een Ting: Hvad kalder den ærede Minister de Bevillinger, som man har kæmpet

for i adskillige Aar fra Socialdemokratiets Side, som man har modsat sig fra alle andre Sider; og som ikke ere blevne gennemførte førend netop paa denne Finanslov, nemlig Bevillingerne med Hensyn til Forhøjelsen af Statsskovarbejdernes Løn? Hvad er det andet end, at Socialdemokratiet nu har kunnet se: Lige overfor dette Ministerium behøve vi blot at fremsætte dette Ønske; thi dette Ministerium skal nok tie stille og vil ingen Indvendinger gøre derimod. Og hvad sker saa? At netop det paagældende Medlem af Ministeriet træder frem og fremsætter disse Forslag, som han altsaa ved ere Socialdemokratiets Forslag, og bagefter fortæller han saa og fortælles der ude omkring paa Møderne, Ministeriet har holdt: Der kunne I se, hvad det er for en vidunderlig Landbrugsminister, vi have faaet; alt det, de andre Landbrugsministre ikke have kunnet gennemføre i Rigsdagen, kan han gennemføre, saa snart han viser sig. Den, der ikke kan se de Traade, der forbinde saadanne Ting, han er blind.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede Medlem kom her for Skade at give Socialdemokraterne en stor Ære og en stor Fordel, som Højre nede i Folketinget hævder for sig. (P. G. C. Jensen: Nej!). Jo, det ærede Medlem tager ganske fejl. Da dette Forslag blev vedtaget, udspandt der sig en levende Debat mellem det ærede Medlem af Folketinget for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som er Socialdemokrat, og som sagde: Socialdemokratiet har kæmpet længe for at faa denne Bevilling gennemført, og nu have vi endelig bragt den i Havn, og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), som indtager en meget fremskudt Stilling i Højres Parti og Organisation, idet dette Medlem hævdede: Nej, den Ære skulde Socialdemokraterne ikke have; det er Højre, som har gennemført Bevillingen. Nu have vi faaet at vide af det ærede Medlem, at det er dog Socialdemokraterne, der have gennemført den.

P. G. C. Jensen: Ja, at debattere med den højtærede Konseilspræsident, det er som at være paa et Møde ude paa Landet, i et Forsamlingshus; thi den Slags Argumenter, den ærede Minister bruger, ere vi ikke vante til at høre heroppe i dette Ting. Det maa jeg ærligt sige om den Maade at debattere paa. Jeg skal tilføje: Hvad har jeg med det at gøre, om et Medlem, selv om han hører til mit